

Marek

¹ Počátek evangelia Ježíše Krista, Božího Syna.

² Jak je napsáno v Prorocích: “Hle, já před tvou tváří posílám svého posla, který připraví tvou cestu před tebou.”

³ “Hlas volajícího na poušti: Připravte Pánovu cestu! Napřimujte jeho stezky!”

⁴ [Tak] přišel Jan, křtil na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.

⁵ Vycházela k němu celá judská země i všichni Jeruzalémští, a když vyznávali své hříchy, křtil je v řece Jordán.

⁶ Jan byl oblečen velbloudí srstí a koženým pasem kolem boků a jedl kobylinky a lesní med.

⁷ Kázal a říkal: “Po mně přichází ten, který je silnější než já! [Já] nejsem hoden [ani] sehnout se a rozvázat řemínek jeho obuvi.

⁸ Jistě, já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.”

⁹ V těch dnech se pak stalo, [že] přišel Ježíš z galilejského Nazaretu a byl od Jana pokřtěn v Jordánu.

¹⁰ A hned když vystupoval z vody, uviděl protržená nebesa a Ducha sestupujícího na něj jako holubice.

¹¹ A z nebe zazněl hlas: “Ty jsi ten můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.”

¹² A hned ho Duch vypudil na poušť.

¹³ Byl na poušti čtyřicet dní a pokoušel ho Satan. Byl [tam] s divokou zvěří a sloužili mu andělé.

14 A když byl Jan uvězněn, Ježíš přišel do Galileje a kázal evangelium Božího království.

15 Říkal: “Čas se naplnil a Boží království se přiblížilo. Čiňte pokání a věřte evangeliu!”

16 A když procházel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a Ondřeje, jeho bratra, jak házejí síť do moře (protože [to] byli rybáři).

17 Ježíš jim řekl: “Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!”

18 A hned opustili své sítě a šli za ním.

19 Když pak kousek poodešel, uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují síť.

20 A hned je povolal. Oni pak nechali svého otce Zebedeu na lodi s nádeníky a odešli za ním.

21 Potom přišli do Kafarnaum a [on] hned v sobotu vešel do synagogy a učil.

22 A [tam] žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.

23 V jejich synagoze byl právě člověk v [moci] nečistého ducha. Vykřikl:

24 “Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Znáš tě, kdo jsi - ten Svätý Boží!”

25 Ježíš mu pohrozil a řekl: “Zmlkni a vyjdi z něj!”

26 A ten nečistý duch jím zalomcoval, hlasitě vykřikl a vyšel z něho.

27 A všichni byli tak ohromeni, že se [začali] ptát jeden druhého: “Co tohle je? Co [je] to za nové učení? Vždyť rozkazuje s mocí i těm nečistým duchům a poslouchají ho!”

28 A zpráva o něm se hned roznesla po celém galilejském kraji.

29 A hned když vyšli ze synagogy, přišli domů k Šimonovi a Ondřejovi [spolu] s Jakubem a Janem.

30 Šimonova tchyně [tam] ležela v horečce, a [tak] mu o ní hned pověděli.

31 Přistoupil tedy, vzal ji za ruku a zvedl ji. Horečka ji hned opustila a ona je začala obsluhovat.

32 Když potom nastal večer a zapadlo slunce, přinesli k němu všechny nemocné i ty, kteří byli posedlí démony.

33 Celé město se seběhlo ke dveřím

34 a on uzdravil množství [lidí] trápených různými neduhy a vyhnal množství démonů. A nedovoľoval démonům mluvit, protože ho znali.

35 Ráno pak vstal dlouho před rozedněním a vyšel [ven]. Odešel na opuštěné místo a tam se modlil.

36 Ale Šimon a ti, kdo byli s ním, se za ním pustili.

37 A když ho našli, řekli mu: “Všichni tě hledají.”

38 A on jim řekl: “Pojďme dál, do okolních městeček, abych kázal i tam. Vždyť proto jsem přišel.”

39 Kázal tedy v jejich synagogách po celé Galileji a vymítal démony.

40 Tehdy k němu přišel malomocný. Padl před ním na kolena a prosil ho: “Kdybys [jen] chtěl, můžeš mě očistit!”

41 Ježíš pak naplněn soucitem vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: “Chci, buď očištěn!”

42 A jakmile to [Ježíš] řekl, hned od něj malomocenství odstoupilo a byl očištěn.

43 A hned ho poslal pryč s přísným varováním:

44 “Dej pozor, abys nikomu nic neříkal. Jdi ale,

ukaž se knězi a obětuj za své očištění to, co přikázal Mojžíš, na svědectví pro ně.”

⁴⁵ Ale on vyšel a začal hodně mluvit a rozhlašovat tu věc tak, že Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A [lidé] k němu přicházeli odevšad.

2

¹ A po [několika] dnech opět přišel do Kafarnaum a proslechlo se, že je doma.

² A hned se shromáždilo [takové] množství, že se už nemohli vejít ani ke dveřím. A mluvil jim slovo.

³ Tehdy k němu přišli s ochrnutým, kterého nesli čtyři [muži].

⁴ A když ho k němu nemohli kvůli zástupu přinést, odkryli střechu [nad místem], kde byl, a když [ji] probořili, spustili dolů lůžko, na kterém ležel ten ochrnutý.

⁵ Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl tomu ochrnutému: “Synu, tvé hříchy jsou ti odpuštěny.”

⁶ Byli tu ale někteří ze zákoníků. Seděli tam a v srdcích uvažovali:

⁷ “Proč mluví tak rouhavě? Kdo kromě samotného Boha může odpustit hříchy?”

⁸ Ježíš však ve svém duchu hned poznal, že takto sami pro sebe uvažují, a řekl jim: “Proč ve svých srdcích takto uvažujete?”

⁹ Co je snadnější? Říci ochrnutému: Tvé hříchy jsou odpuštěny, anebo říci: Vstaň, vezmi své lůžko a chod?”

¹⁰ Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy” - [tehdy] pověděl ochrnutému -

11 “říkám ti, vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů.”

12 A on hned vstal, přede všemi vzal své lůžko a odešel, takže všichni žasli a oslavovali Boha se slovy: “[Nic] takového jsme nikdy neviděli.”

13 [Ježíš] pak znovu vyšel k moři. Všechen zástup přicházel k němu a on je vyučoval.

14 Cestou uviděl Léviho, Alfeova [syna], jak sedí na celnici, a řekl mu: “Pojď za mnou.” A on vstal a šel za ním.

15 Když pak byl Ježíš za stolem v jeho domě, stalo se, že i mnozí celníci a hříšníci stolovali s Ježíšem a s jeho učedníky. Bylo jich totiž mnoho, [kteří] šli za ním.

16 Když však zákoníci a farizeové uviděli, že jí s celníky a hříšníky, říkali jeho učedníkům: “Jak to, že jí a pije s celníky a hříšníky?”

17 Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: “Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšné k pokání.”

18 Janovi učedníci a farizeové se postili. [Někteří] přišli a řekli mu: “Proč se učedníci Jana a farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?”

19 Ježíš jim odpověděl: “Mohou se ženichovi přátelé postit, dokud je ženich s nimi? Dokud mají ženicha u sebe, nemohou se postit.

20 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat, a tehdy, v těch dnech, se budou postit.

21 Nikdo nepřišívá záplatu z nové látky ke starému plášti; jinak utrhne ta nová záplata [i] od starého a díra je [ještě] horší.

22 Nikdo také nelije nové víno do starých nádob; jinak to nové víno roztrhne nádoby, víno se vylije a nádoby se zničí. Nové víno se přece lije do nových

nádob.”

²³ Stalo se pak, že v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou vytrhávat klasy.

²⁴ Farizeové mu tedy řekli: “Pohled, proč dělají, co se v sobotu nesmí?”

²⁵ Řekl jim: “Copak jste nikdy nečetli, co udělal David, když měl nouzi a hlad, on i ti, kdo byli s ním?”

²⁶ Jak vešel do Božího domu za nejvyššího kněze Abiataru a jedl [posvátné] chleby předložení, které nikdo kromě kněží nesmí jíst, a dal i těm, kdo byli s ním?”

²⁷ A řekl jim: “Sobota byla učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.

²⁸ Proto je Syn člověka Pánem i nad sobotou.”

3

¹ Pak opět vešel do synagogy a byl tu člověk, který měl uschlou ruku.

² A sledovali ho, zda ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat.

³ [On] řekl tomu člověku, který měl uschlou ruku: “Postav se doprostřed.”

⁴ A řekl jim: “Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život nebo [ho] zničit?” Ale oni mlčeli.

⁵ A když se po nich s hněvem rozhlédl, zarmoucen nad tvrdostí jejich srdce, řekl tomu člověku: “Natáhni tu ruku.” A [on ji] natáhl a byla znovu zdravá jako ta druhá.

⁶ Farizeové pak hned odešli a radili se proti němu s herodiány, jak by ho zahubili.

⁷ Ježíš však odešel se svými učedníky k moři a šla za ním veliká spousta [lidí] z Galileje a z Judska

⁸ i z Jeruzaléma a z Idumeje, ze Zajordánska a z okolí Týru a Sidonu. Když slyšeli, jaké věci dělal, přišla [jich] k němu veliká spousta.

⁹ Proto řekl svým učedníkům, aby pro něj měli stále připravenou loďku kvůli zástupu, aby ho neu-mačkali.

¹⁰ Uzdravil [jich] totiž tolik, že všichni, kdo měli [nějaká] trápení, se na něj vrhali, aby se ho dotkli.

¹¹ A nečistí duchové, jakmile ho uviděli, padali před ním a křičeli: “Ty jsi ten Boží Syn!”

¹² Ale on jim velmi hrozil, aby ho neuváděli ve známost.

¹³ Potom vystoupil na horu, povolal k sobě ty, které sám chtěl, a [ti] přišli k němu.

¹⁴ Ustanovil [jich] dvanáct, aby byli s ním a aby je poslal kázat

¹⁵ a aby měli moc uzdravovat nemoci a vymítat démony:

¹⁶ Šimona (kterému dal jméno Petr),

¹⁷ Jakuba Zebedeova a Jakubova bratra Jana (kterým dal jméno Boanerges, to jest “Synové hromu”)

¹⁸ a Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananitu

¹⁹ a Jidáše Iškariotského, který ho také zradil. A šli [s ním] do domu.

²⁰ A znovu se sešel [takový] zástup, že se nemohli ani najíst chleba.

²¹ A když se to dozvěděli jeho příbuzní, vyšli, aby [si] ho vzali, protože [lidé] říkali, že se pomínil.

²² Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, pak říkali, že má Belzebula a že vymítá démony skrze knížete

démonů.

²³ A [tak] je zavolal a mluvil k nim v podobě-
stvích: “Jak může Satan vymítat Satana?

²⁴ Pokud se království rozdělí samo proti sobě,
nemůže to království obstát.

²⁵ Také když se dům rozdělí sám proti sobě,
nemůže ten dům obstát.

²⁶ Jestliže tedy Satan povstal sám proti sobě a je
rozdělen, nemůže obstát, ale je s ním konec.

²⁷ Nikdo však nemůže přijít do domu siláka a
uloupit jeho majetek, pokud toho siláka nejdříve
nespoutá. Teprve tehdy vyloupí jeho dům.”

²⁸ “Amen, říkám vám, že všechny hříchy budou
lidským synům odpuštěny, i rouhání, jakkoli by se
rouhali.

²⁹ Ale kdokoli by se rouhal proti Duchu Svatému,
tomu nebude odpuštěno na věky, ale propadl
věčnému odsouzení.”

³⁰ Říkali totiž [o něm]: “Má nečistého ducha.”

³¹ Tehdy přišli jeho bratři a matka. Zůstali venku
a vzkázali mu, že ho volají.

³² A kolem něj seděl zástup [lidí]. Řekli mu:
“Podívej se, tvá matka a tvoji bratři [jsou] venku a
hledají tě.”

³³ On jim však odpověděl: “Kdo je má matka a
moji bratři?”

³⁴ Rozhlédl se po těch, kdo seděli okolo něj, a řekl:
“Pohledte, [to je] má matka a moji bratři.

³⁵ Kdokoli totiž koná Boží vůli, ten je můj bratr a
sestra a matka.”

4

¹ Tehdy začal znovu vyučovat u moře.

Shromáždil se k němu [tak] obrovský zástup, že nastoupil do lodi na moři a posadil se; a celý ten zástup byl na zemi u moře.

² Učil je v podobenstvích mnoha věcem a ve svém vyučování jim řekl:

³ “Slyšte: Hle, vyšel rozsévač, aby rozsíval.

⁴ A při tom rozsívání se stalo, že některé [semeno] padlo podél cesty a přiletěli nebeští ptáci a sezobali je.

⁵ Jiné padlo na skalnaté místo, kde nemělo mnoho země, a ihned vzešlo, protože nemělo hloubku země.

⁶ Když pak vyšlo slunce, spálilo je; a protože nemělo kořen, uschlo.

⁷ Jiné zase padlo do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je a nevydalo úrodu.

⁸ Jiné však padlo do dobré země a vydalo vzhůru vystupující a rostoucí úrodu. Některé přineslo třicetinásobek, jiné šedesátinásobek a jiné stonásobek.”

⁹ Tehdy jim řekl: “Kdo má uši k slyšení, ať slyší.”

¹⁰ A jakmile byl o samotě, ptali se ho ti, kdo byli s ním spolu s dvanácti, na to podobenství.

¹¹ Řekl jim tedy: “Vám je dáno poznat tajemství Božího království, ale těm, kdo jsou mimo [něj], se to všechno děje v podobenstvích,

¹² aby ‘Hledíce hleděli, ale neviděli a slyšíce slyšeli, ale nerozuměli, aby se snad neobrátili a nebyly jim odpuštěny hříchy.’ ”

¹³ Tehdy jim řekl: “Vy to podobenství nechápete? Jak tedy porozumíte všem podobenstvím?”

¹⁴ Ten rozsévač rozsívá slovo.

15 A ti podél cesty, kde se rozsívá slovo, jsou tito: Jakmile uslyší, ihned přichází Satan a bere to slovo, které bylo zaseto do jejich srdcí.

16 A podobně ti, kteří jsou osíváni na skalnaté půdě, jsou tito: Jakmile to slovo uslyší, hned ho s radostí přijímají,

17 ale nemají v sobě kořen a jsou nestálí. Když potom kvůli tomu slovu nastane soužení nebo pronásledování, hned se pohoršují.

18 A další jsou ti, kteří jsou osíváni do trní: To jsou ti, kteří slyší slovo,

19 ale [pak] přicházejí starosti tohoto světa, oklamání bohatstvím a chtivost po dalších věcech a dusí to slovo, takže se stává neplodným.

20 A toto jsou ti, kteří jsou oseti na dobré půdě: Slyší slovo, přijímají [je] a přinášejí úrodu - jedno třicetinasobnou, jiné šedesátinasobnou a jiné stonásobnou.”

21 Dále jim řekl: “Přichází snad světlo proto, aby bylo postaveno pod nádobu nebo pod postel? Nemá být postaveno na stojan?”

22 Není totiž nic skrytého, co by nemělo být zjeveno, ani [nic] tak utajeného, aby to nevyšlo najevo.

23 Má-li někdo uši k slyšení, ať slyší!”

24 Řekl jim také: “Dávejte pozor na to, co posloucháte. Jakou mírou měříte, [takovou] vám bude odměřeno a vám poslouchajícím bude přidáno.

25 Tomu, kdo má, totiž bude dáno, a tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.”

26 Potom řekl: “Boží království působí tak, jako

když člověk hodí zrno na zem

²⁷ a spí a vstává ve dne i v noci a to zrno klíčí a roste, a on neví jak.

²⁸ Země totiž plodí úrodu sama - nejdříve stéblo, potom klas a potom zralé obilí v klasu.

²⁹ A když úroda dozraje, ihned přiloží srp, protože nastala sklizeň.”

³⁰ Řekl také: “K čemu přirovnáme Boží království? Jakým podobenstvím ho představíme?

³¹ [Je] jako zrnko hořčice, které když je zaseto do země, je nejmenší ze všech semen na zemi.

³² Když je však zaseto, roste, až je větší než všechny byliny a vypouští veliké větve, takže i nebeští ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.”

³³ A mluvil jim slovo v mnoha takových podobenstvích, tak jak byli schopni rozumět.

³⁴ Nemluvil k nim jinak než v podobenstvích, ale svým učedníkům všechno v soukromí vysvětloval.

³⁵ Toho dne, když už nastal večer, jim řekl: “Přeplavme se na druhou stranu.”

³⁶ Nechali tedy zástup [na břehu a] vzali ho, jak byl, na loďce. A byly s ním i jiné lodky.

³⁷ Tehdy nastala veliká větrná bouře a vlny se valily na loď, takže se loď již naplňovala.

³⁸ On ale spal na polštáři na lodní zádi, a [tak] ho vzbudili a řekli mu: “Mistře, ty nedbáš [na to], že hyneme?”

³⁹ Když se tedy probudil, napomenul vítr a řekl moři: “Zmlkni, utiš se!” A vítr se utišíl a nastal naprostý klid.

⁴⁰ Tehdy jim řekl: “Proč se tak bojíte? Jakto, [že] nemáte víru?”

41 A oni dostali veliký strach a říkali jeden druhému: “Kdo to tedy je, že ho poslouchá i vítr a moře?”

5

1 Tehdy se přeplavili přes moře do kraje Gadarenců.

2 A jakmile vystoupil z lodi, ihned se s ním setkal člověk z hrobů v [moci] nečistého ducha.

3 Ten bydlel v hrobech a nikdo ho už nemohl ani svázat řetězem.

4 Býval totiž často spoután okovy a řetězy, ale on ty řetězy [vždy] roztrhal a okovy rozlámal a nikdo ho nemohl zkrotit.

5 Vždycky, ve dne i v noci, byl na horách a v hrobkách, křičel a tloukl se kamením.

6 Když pak z dálky uviděl Ježíše, přiběhl a poklonil se mu

7 a hlasitě vykřikl: “Co je ti do mě, Ježíši, Synu Nejvyššího Boha? Pro Boha tě zapřísahám, abys mě netrýznil!”

8 [Ježíš] mu totiž řekl: “Vyjdi z toho člověka, [ty] nečistý duchu!”

9 A tázal se ho: “Jak se jmenuješ?” On mu řekl: “Mé jméno je Legie, protože je nás mnoho,”

10 a velice ho prosil, aby je nevyháněl z toho kraje.

11 U hory se tam [právě] páslo veliké stádo vepřů

12 a všichni ti démoni ho prosili: “Pust' nás do těch vepřů, ať vejdemo do nich!”

13 Ježíš jim [to] hned povolil a ti nečistí duchové vyšli a vstoupili do těch vepřů. Stádo se pak

rozběhlo ze srázu dolů do moře (bylo [jich] asi dva tisíce) a v moři se utopilo.

¹⁴ Ti, kdo ty vepře pásli, pak utekli a rozhlásili [to] ve městě i na venkově. [Lidé] tedy vyšli, aby viděli, co se to stalo.

¹⁵ Přišli k Ježíši a viděli toho, který býval posedlý a měl Legii, jak [tam] sedí oblečen a při zdravém rozumu, a dostali strach.

¹⁶ Ti, kteří to viděli, jim pak vylíčili, jak to bylo s tím posedlým a s těmi vepři,

¹⁷ a [oni] ho začali prosit, aby odešel z jejich kraje.

¹⁸ Když pak nastupoval na loď, žádal ho ten, který býval posedlý démony, aby s ním mohl zůstat.

¹⁹ Ježíš mu to ale nedovolil a řekl mu: “Jdi domů ke svým a oznam jim, jak veliké věci pro tebe udělal Pán a jak se nad tebou slitoval.”

²⁰ On tedy odešel a začal v Dekapoli kázat, co všechno pro něj Ježíš udělal. A všichni se divili.

²¹ Když se pak Ježíš zase přeplavil lodí na druhou stranu, sešel se k němu veliký zástup [lidí]. A byl u moře.

²² Vtom k němu přišel jeden z představených synagogy, jménem Jairus, a když ho uviděl, padl k jeho nohám

²³ a velmi ho prosil: “Moje dcerka umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla uzdravena, a bude žít.”

²⁴ A tak s ním odešel a veliký zástup šel za ním a tlačili se na něj.

²⁵ A [byla tam] jedna žena, která měla krvácení [už] dvanáct let.

²⁶ Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů, utratila všechno, co měla, ale nic [jí] neprospělo a bylo jí

ještě hůř.

²⁷ Když [však] uslyšela o Ježíši, přišla [k němu] davem zezadu a dotkla se jeho roucha.

²⁸ Řekla totiž: “Jestli se dotknu aspoň jeho roucha, budu uzdravena.”

²⁹ A její krvácení ihned přestalo a poznala na těle, že byla z toho trápení uzdravena.

³⁰ A Ježíš v sobě ihned poznal, že z něho vyšla moc. Otočil se v davu a řekl: “Kdo se dotkl mého roucha?”

³¹ Jeho učedníci mu řekli: “Vidíš, že se na tebe tlačí dav, a říkáš: ‘Kdo se mě dotkl?’ ”

³² Ale on se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala.

³³ A když ta žena poznala, co se s ní stalo, přišla s bází a rozechvěním, padla před ním [na zem a] řekla mu celou pravdu.

³⁴ On jí však řekl: “Dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji a buď uzdravena ze svého trápení.”

³⁵ A když ještě mluvil, přišli [lidé] z domu představeného synagogy se slovy: “Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžuješ mistra?”

³⁶ Jakmile však Ježíš uslyšel, co říkali, řekl představenému synagogy: “Neboj se, jenom věř.”

³⁷ A nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra a Jakuba a Jana, Jakubova bratra.

³⁸ Když pak přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliké pozdvižení a plačící a hlasitě naříkající,

³⁹ vstoupil [dovnitř a] řekl jim: “Proč děláte pozdvižení a pláčete? To dítě neumřelo, ale spí.”

⁴⁰ A tak se mu vysmívali, ale on všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel

[do místnosti], kde leželo dítě.

⁴¹ Vzal dívku za ruku a řekl jí: “Talita kumi,” což se překládá: “Děvčátko, říkám ti, vstaň.”

⁴² A ta dívka hned vstala a začala se procházet; bylo jí totiž dvanáct let. A zmocnil se jich veliký úžas.

⁴³ On jim však jasně přikázal, aby se o tom nikdo nedozvěděl. A řekl [jim], ať jí dají najíst.

6

¹ Potom odtud odešel a přišel do svého domovského města a jeho učedníci šli s ním.

² Když nastala sobota, začal učit v synagoze; a mnozí, kteří [ho] slyšeli, žasli a říkali: “Odkud to má? A co [to] dostal za moudrost? A [jak to], [že] se skrže jeho ruce dějí takové zázraky?”

³ Není to snad ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Jozese, Judy a Šimona? A nejsou snad jeho sestry tady s námi?” A [tak] se nad ním pohoršovali.

⁴ Ježíš jim tedy řekl: “Prorok není beze cti; jedině ve své vlasti, mezi svými příbuznými a ve svém domě.”

⁵ A nemohl tam udělat žádný zázrak, jen na několik nemocných vložil ruce a uzdravil je.

⁶ Podivil se tedy nad jejich nevěrou a začal obcházet okolní městečka a učit.

⁷ Potom k sobě svolal dvanáct [učedníků a] začal je vysílat po dvou. Dal jim moc nad nečistými duchy

⁸ a přikázal jim, aby si na cestu nebrali nic kromě hole: ani mošnu, ani chléb, ani peníze do opasku,

⁹ ale aby měli obuté sandále a neoblékali si dvě košile.

10 Řekl jim také: “Kamkoli vejdete do domu, tam zůstaňte, dokud odtamtud nevyjdete.

11 A kdekoli by vás nepřijali a neposlouchali by vás, vyjděte odtamtud a vyklepte prach ze svých nohou na svědectví proti nim. Amen, říkám vám, že Sodomě a Gomoře bude v soudný den lehčeji než tomu městu.”

12 A tak vyšli a kázali, aby [lidé] činili pokání.

13 Vymítali mnoho démonů a mnoho nemocných mazali olejem a uzdravovali.

14 Tehdy [o něm] uslyšel [i] král Herodes (protože jeho jméno se stalo známým) a řekl: “Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto se skrze něj dějí zázraky!”

15 Jiní však říkali: “Je [to] Eliáš” a jiní říkali: “Je [to] prorok jako jeden z těch [dávných] proroků.”

16 Když [to] však uslyšel Herodes, řekl: “To je [ten] Jan, kterého jsem sťal. Byl vzkříšen z mrtvých!”

17 Herodes totiž sám poslal, zatkl Jana a spoutal ho ve vězení kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa, protože se s ní oženil.

18 Jan totiž Herodovi říkal: “Není ti dovoleno mít manželku svého bratra!”

19 Herodias to tedy měla proti němu a chtěla ho zabít, ale nemohla.

20 Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to spravedlivý a svatý člověk, a [tak] ho chránil. Když ho slyšel, mnoho věcí [i] dělal a poslouchal ho rád.

21 Příhodný den však přišel, když Herodes na oslavu svých narozenin uspořádal hostinu pro své velmože a velitele a pro přední muže Galileje.

22 Když přišla dcera té Herodiady a zatančila, zalíbila se Herodovi i jeho spolutančím a král té dívce řekl: “Pros mne, o cokoli chceš, a dám ti

[to].”

²³ A přísahal jí: “O cokoli bys mne poprosila, [to] ti dám, až do polovice svého království.”

²⁴ Odešla tedy a řekla své matce: “O co mám poprosit?” A ona řekla: “O hlavu Jana Křtitele.”

²⁵ Hned tedy se spěchem přišla ke králi a prosila ho: “Chci, abys mi ihned dal na míse hlavu Jana Křtitele.”

²⁶ A král se velmi zarmoutil, [ale] kvůli svým přísahám a spoluhodovníkům ji nechtěl odmítnout.

²⁷ A tak ten král hned poslal kata a přikázal, aby přinesl Janovu hlavu. A ten odešel, stál ho ve vězení

²⁸ a přinesl jeho hlavu na míse. Dal ji té dívce a ta dívka ji dala své matce.

²⁹ Když to potom uslyšeli jeho učedníci, přišli, vzali jeho tělo a pochovali je do hrobu.

³⁰ Potom se apoštolové sešli k Ježíši a oznámili mu všechno, co dělali i co učili.

³¹ Tehdy jim řekl: “Pojďte [jen] vy sami stranou na opuštěné místo a trochu si odpočíněte.” Těch, kdo [k nim] přicházeli a [zase] odcházeli, bylo totiž tolik, že neměli ani chvilku na jídlo.

³² Odpluli tedy o samotě lodí na pusté místo.

³³ Ale když odcházeli, mnozí je uviděli a poznali. Seběhli se tam ze všech měst pěšky, předešli je a sešli se k němu.

³⁴ Když pak Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup [lidí a] byl naplněn soucitem k nim, protože byli jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy je začal učit mnoha věcem.

³⁵ A když už se připozdilo, přišli k němu jeho učedníci a řekli: “Tohle místo je pusté a už je moc hodin.

³⁶ Propuštěj je, ať odejdou do okolních statků a vesnic a nakoupí si chléb, protože nemají co jíst.”

³⁷ On jim ale odpověděl: “Vy jim dejte najíst.” Řekli mu: “Máme jít a nakoupit chléb za dvě stě denárů a dát jim najíst?”

³⁸ On jim řekl: “Kolik máte chlebů? Jděte a podívejte se.” Když [to] zjistili, řekli: “Pět, a dvě ryby.”

³⁹ Tehdy jim přikázal, aby všechny posadili po skupinách na zelené trávě.

⁴⁰ Rozložili se tedy v řadách po stu a po padesáti [lidech].

⁴¹ Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhledl k nebi, požehnal a nalámal ty chleby a dával svým učedníkům, aby jim [je] předkládali. A ty dvě ryby rozdělil všem.

⁴² A tak se všichni najedli a byli nasyceni.

⁴³ Potom sebrali dvanáct košů plných kousků [chleba a] ryb.

⁴⁴ A těch, kteří ty chleby jedli, bylo kolem pěti tisíc mužů.

⁴⁵ Potom hned své učedníky přinutil, aby nastoupili na loď a jeli napřed na druhou stranu k Betsaidě, než on rozpustí zástup.

⁴⁶ A když se s nimi rozloučil, odešel na horu, aby se modlil.

⁴⁷ Když pak nastal večer, byla loď uprostřed moře a on sám na zemi.

⁴⁸ A uviděl je, jak se úmorně plaví, protože [jeli] proti větru. Při čtvrté noční hlídce pak k nim přicházel pěšky po moři a chtěl je minout,

⁴⁹ ale oni, když ho uviděli, jak kráčí po moři, mysleli, že je [to] přízrak, a vykřikli [strachy].

⁵⁰ Všichni ho totiž uviděli a vyděsili se. Ale on s nimi hned promluvil a řekl jim: “Vzmužte se, [to] jsem já! Nebojte se.”

⁵¹ A nastoupil k nim do lodi a vítr se utiřil. A oni ještě daleko víc sami v sobě žasli a divili se.

⁵² Nepochopili totiž [nic] ohledně těch chlebů, protože jejich srdce bylo ztvrdlé.

⁵³ A když se přeplavili, přijeli do genezaretské země a přistáli.

⁵⁴ A jakmile vystoupili z lodi, [lidé] ho hned poznali

⁵⁵ a oběhli celý ten kraj a začali na nosítkách přinášet nemocné [tam], kde slyšeli, že je.

⁵⁶ A kamkoli přišel, do vesnic, do měst nebo na venkov, [lidé] pokládali nemocné na tržištích a prosili ho, aby se mohli dotknout aspoň cípu jeho roucha. A kdokoli se ho dotkl, byl uzdraven.

7

¹ Potom se k němu sešli farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma.

² A když uviděli některé jeho učedníky jíst chleby nečistýma (to jest neumytýma) rukama, rozzlobili se.

³ Farizeové a všichni Židé totiž nejedí, aniž by si obřadně umyli ruce, a tak dodržují tradici starších.

⁴ [Když přijdou] z trhu, nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných věcí, které přijali a dodržují, [jako] očišťování pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek.

⁵ Farizeové a zákoníci se ho potom zeptali: “Proč tvoji učedníci nežijí podle tradice starších a jedí chléb nečistýma rukama?”

⁶ Ale on jim odpověděl: “Izaiáš o vás pokrytcích prorokoval dobře, jak je napsáno: ‘Tento lid mne ctí svými rty, avšak jejich srdce je ode mne daleko.

⁷ Nadarmo mne ale uctívají, když učí učení a přikázání lidí.’

⁸ Opustili jste totiž Boží přikázání a dodržujete lidskou tradici, očišťování džbánů a pohárů. A takových podobných věcí děláte mnoho.”

⁹ A řekl jim: “Zavrhuje Boží přikázání čistě, abyste zachovali svou tradici.

¹⁰ Vždyť Mojžíš řekl: ‘Cti svého otce a svou matku’ a ‘Kdokoli by zlořečil otci nebo matce, ať propadne smrti.’

¹¹ Vy ale říkáte, že kdyby člověk řekl svému otci nebo matce: ‘To, čím bych ti měl vypomoci, [je] korban’ (to jest dar [Bohu]),

¹² tak už ho nenecháte nic udělat pro jeho otce nebo matku.

¹³ Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste ustanovili. A takových podobných věcí děláte mnoho.”

¹⁴ Potom svolal všechen zástup a řekl jim: “Slyšte mne všichni a rozumějte.

¹⁵ Nic, co zvenčí vchází do člověka, ho nemůže pošpinit. Člověka ale špiní to, co vychází z něj!

¹⁶ Má-li kdo uši k slyšení, ať slyší.”

¹⁷ Když pak odešel od zástupu do domu, jeho učedníci se ho vyptávali na to podobenství.

¹⁸ A [on] jim řekl: “Vy jste také tak nechápaví? Copak nerozumíte, že cokoli vchází do člověka zvenčí, ho nemůže pošpinit,

¹⁹ protože to nevchází do jeho srdce, ale do břicha a vychází [to] do stoky?” Tak očistil všechny

pokrmy.

²⁰ Potom řekl: “Co z člověka vychází, to člověka špiní.

²¹ Z nitra lidského srdce totiž vycházejí zlé myšlenky, cizoložství, smilnění, vraždy,

²² krádeže, lakomství, ničemnost, lest, nestydatost, závistivé oko, urážky, pýcha, bláznivost.

²³ Všechny tyto zlé věci vycházejí z nitra a pošpiňují člověka.”

²⁴ Potom vstal a odešel odtud do končin Týru a Sidonu. Vešel do domu a nechtěl, aby se [to] někdo dozvěděl, ale nemohl se utajit.

²⁵ Doslechla se o něm totiž žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla a padla mu k nohám

²⁶ (ta žena byla Řekyně, rodem Syrofeničanka) a prosila ho, aby z její dcery vyhnal démona.

²⁷ Ale Ježíš jí řekl: “Nech nejprve nasytit děti, protože není správné vzít chléb dětem a hodit [ho] štěňatům.”

²⁸ Ona mu však odpověděla: “Ano, Pane, ale ta štěňata jedí pod stolem z drobtů od dětí.”

²⁹ Řekl jí tedy: “Protože [jsi řekla] tato slova, jdi domů. Ten démon z tvé dcery vyšel.”

³⁰ A když přišla domů, zjistila, že dívka leží na lůžku a že démon odešel.

³¹ Tehdy Ježíš znovu vyšel z kraje Tyrských a Sidonských a prostředkem území Dekapole přišel ke Galilejskému moři.

³² Tehdy k němu přivedli hluchoněmého a prosili ho, aby na něj vložil ruku.

³³ On si ho vzal stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, plivl a dotkl se jeho jazyka.

³⁴ Potom vzhledl k nebi, vzdychl a řekl mu: “Efata!” což znamená: “Otevři se!”

³⁵ A jeho uši se ihned otevřely a pouto jeho jazyka se rozvázalo a začal mluvit správně.

³⁶ [Ježíš] jim přikázal, aby [to] nikomu neříkali, ale čím více jim přikazoval, tím více [to] rozhlašovali.

³⁷ A [lidé] byli nesmírně ohromeni. Říkali: “Všechno udělal dobře! Dokonce [i] hluchým dává sluch a němým řeč!”

8

¹ V těch dnech [tam] bylo velmi veliké množství lidí, a když už neměli nic k jídlu, Ježíš svolal své učedníky a řekl jim:

² “Je mi líto toho zástupu. Vždyť zůstávají se mnou už tři dny a nemají co jíst.

³ Pokud je propustím hladové, cestou se vyčerpají; a někteří z nich přišli zdaleka.”

⁴ Jeho učedníci mu odpověděli: “Jak bude někdo moci zde na poušti nasytit tyto [lidi] chlebem?”

⁵ Zeptal se jich tedy: “Kolik máte chlebů?” A oni řekli: “Sedm.”

⁶ Přikázal tedy zástupu, aby se posadili na zem. Potom vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, nalámal a dával svým učedníkům, aby [je] předkládali, a oni [je] předložili zástupu.

⁷ Měli také trochu rybiček. [Ježíš] je požehnal a řekl, ať předkládají i je.

⁸ A tak se najedli a byli nasyceni a nasbírali sedm košů nalámaných kousků, které zbyly.

⁹ Těch, kteří jedli, pak bylo okolo čtyř tisíc. [Ježíš] je potom propustil,

10 ihned nastoupil se svými učedníky na loď a přijel do dalmanutského kraje.

11 Tehdy přišli farizeové a začali se s ním hádat a pokoušet ho tím, že od něho chtěli znamení z nebe.

12 [Ježíš] si v duchu hluboce povzdychl a řekl: “Proč toto pokolení vyhledává znamení? Amen, říkám vám, že tomuto pokolení [žádné] znamení dáno nebude!”

13 A když je opustil, nastoupil zase do lodi a odplul na druhou stranu.

14 Zapomněli však vzít chléb a neměli s sebou na lodi [víc] než jeden bochník.

15 Tehdy jim přikazoval: “Dávejte pozor a varujte se kvasu farizeů a kvasu Heroda.”

16 Dohadovali se tedy mezi sebou a říkali: “Nemáme [žádný] chléb.”

17 Ježíš [to] ale věděl a řekl jim: “Proč se dohadujete, že nemáte chléb? Ještě nechápete a nerozumíte? Ještě máte ztvrdlé srdce?”

18 Máte oči, a nevidíte? Máte uši, a neslyšíte? [Už] si nevzpomínáte?

19 Když jsem nalámal pět chlebů mezi pět tisíc [mužů], kolik plných košů nalámaných kousků jste nasbírali?” Řekli mu: “Dvanáct.”

20 “A co těch sedm chlebů mezi čtyři tisíce? Kolik plných košů nalámaných kousků jste sebrali?” A oni řekli: “Sedm.”

21 Řekl jim: “Jak to, že [ještě] nerozumíte?”

22 Potom přišli do Betsaidy a [tam] k němu přivedli slepce a prosili ho, aby se ho dotkl.

23 Chytil tedy toho slepce za ruku a vyvedl ho ven za vesnici. Plivl mu na oči, vložil na něj ruce a ptal se ho: “Vidíš něco?”

24 A [on] vzhlédl a řekl: “Rozeznávám lidi, neboť vidím [něco] jako chodící stromy.”

25 Potom mu znovu vložil ruce na oči a nechal ho vzhlednout. Tehdy byl uzdraven, takže viděl všechno jasně [i] na dálku.

26 Poslal ho tedy domů se slovy: “Nechod do té vesnice ani [to] nikomu z té vesnice neříkej.”

27 Tehdy Ježíš a jeho učedníci vyšli do vesnic [kolem] Cesareje Filipovy. Po cestě se svých učedníků ptal: “Za koho mne mají lidé?”

28 Oni odpověděli: “[Někteří] za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za jednoho z proroků.”

29 Tehdy se jich zeptal: “A za koho mne máte vy?” Petr odpověděl a řekl mu: “Ty jsi Kristus!”

30 A on je přísně napomenul, aby [to] o něm nikomu neříkali.

31 Tehdy je začal učit, že Syn člověka musí mnoho vytrpět a být zavržen staršími, velekněžími i zákoníky, být zabit a po třech dnech vstát [z] mrtvých.

32 Ta slova mluvil otevřeně, a [proto] ho Petr vzal stranou a začal ho kárat.

33 Ježíš se ale obrátil, podíval se na své učedníky a pokáral Petra slovy: “Jdi za mnou, Satane! Nemyslíš na Boží věci, ale na lidské.”

34 Potom svolal zástup se svými učedníky a řekl jim: “Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.

35 Kdokoli by si totiž chtěl zachránit duši, ztratí ji, ale kdokoli ztratí svou duši pro mne a pro evangelium, ten ji zachrání.

36 Vždyť co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale uškodil své duši?

³⁷ A co dá člověk na oplátku za svou duši?

³⁸ Kdo by se totiž v tomto cizoložném a hříšném pokolení styděl za mne a za má slova, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly.”

9

¹ A řekl jim: “Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří, jak Boží království přišlo v moci.”

² Po šesti dnech pak Ježíš vzal k sobě Petra, Jakuba a Jana, vyvedl je samotné stranou na vysokou horu a proměnil se před nimi.

³ Jeho šaty se rozzářily a úplně zbělely jako sníh, tak jak by [je žádný] bělič na zemi nemohl vybělit.

⁴ A uviděli Eliáše a Mojžíše, jak mluví s Ježíšem.

⁵ Petr pak Ježíši odpověděl: “Rabbi, to je dobře, že jsme zde. Udělejme tedy tři stánky - jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.”

⁶ Nevěděl totiž, co by řekl, protože byli [velmi] vyděšení.

⁷ Tehdy se objevil oblak a zastínil je a z toho oblaku zazněl hlas, který řekl: “Toto je můj milovaný Syn. Toho poslouchejte.”

⁸ A náhle, když se rozhlédli, neviděli už nikoho jiného než samotného Ježíše s nimi.

⁹ Když pak sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu nevyprávěli, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

¹⁰ Nechali si tedy tu věc pro sebe a dohadovali se, co to je ‘vstát z mrtvých’.

11 Potom se ho ptali: “Proč zákoníci říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?”

12 Ale on jim odpověděl: “Jistě, nejdříve přijde Eliáš a všechno napraví. A co je napsáno o Synu člověka? Že musí mnoho vytrpět a být pohrdán.

13 Ale říkám vám, že Eliáš také přišel a oni mu udělali, co chtěli, tak jak je to o něm napsáno.”

14 Když potom přišel k učedníkům, uviděl, [že je] kolem nich veliký zástup a že se s nimi hádají zákoníci.

15 A jakmile ho všichni [v] zástupu spatřili, byli velmi překvapeni a běželi k němu a zdravili ho.

16 Zeptal se tedy zákoníků: “Proč se s nimi hádáte?”

17 A jeden ze zástupu mu odpověděl: “Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha.

18 Kdekoli se ho zmocní, trhá jím a [on] pění a skřípe zuby a vyčerpá se. Řekl jsem tedy tvým učedníkům, aby ho vyhnali, ale nemohli!”

19 On mu ale odpověděl: “nevěřící pokolení, jak dlouho budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte ho ke mně.”

20 Přivedli ho tedy k němu, a jakmile ho uviděl, hned jím ten duch začal [tak] zmítat, že upadl, válel se po zemi a pění.

21 [Ježíš] se pak zeptal jeho otce: “Jak je to dlouho, co se mu tohle stává?” A on řekl: “Od dětství.

22 A často s ním házel i do ohně a do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li něco [udělat], slituj se nad námi a pomoz nám!”

23 Ježíš mu však řekl: “Můžeš-li tomu věřit. Pro

věřícího [je] možné všechno.”

²⁴ A otec toho chlapce ihned se slzami vykřikl: “Pane, [já] věřím! Pomoz mé nevěře!”

²⁵ Když ale Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, pohrozil tomu nečistému duchu a řekl mu: “[Ty] němý a hluchý duchu, já ti přikazuji: vyjdi z něho a víckrát do něj nevcházej!”

²⁶ A [tak] s křikem a velikým zmítáním vyšel. A [chlapec] byl jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel.

²⁷ Ježíš ho ale vzal za ruku, zvedl ho a [on] vstal.

²⁸ A když vešel do domu, učedníci se ho v soukromí ptali: “Proč jsme ho my nemohli vyhnat?”

²⁹ Řekl jim tedy: “Tento druh [démonů] nemůže nijak vyjít, jediné skrze modlitbu a půst.”

³⁰ Když pak odtamtud odešli, procházeli Galilejí, ale [on] nechtěl, aby [o tom] někdo věděl.

³¹ Učil totiž své učedníky a říkal jim: “Syn člověka bude vydán do lidských rukou a zabijí ho. A až bude zabit, třetího dne vstane [z mrtvých].”

³² Oni však to slovo nechápali a báli se ho zeptat.

³³ Potom přišel do Kafarnaum, a když byl v domě, ptal se jich: “O čem jste [to] po cestě mezi sebou rozmlouvali?”

³⁴ Ale oni mlčeli, protože se po cestě mezi sebou dohadovali, kdo [z nich] je větší.

³⁵ Posadil se tedy, zavolal těch dvanáct a řekl jim: “Jestli někdo chce být první, bude poslední ze všech a služebník všech.”

³⁶ Tehdy vzal dítě a postavil je uprostřed nich. Potom je vzal do náručí a řekl jim:

³⁷ “Kdokoli by přijal jedno z takových dětí v

mém jménu, přijímá mne, a kdokoli by přijal mne, nepřijímá mne, ale Toho, který mě poslal.”

³⁸ Jan mu tedy odpověděl: “Mistře, viděli jsme někoho, kdo nechodí s námi, jak ve tvém jménu vymítá demony a bránili jsme mu, protože nechodí s námi.”

³⁹ Ale Ježíš řekl: “Nebraňte mu. Vždyť není nikdo, kdo by udělal zázrak v mém jménu a mohl o mně snadno mluvit zle.

⁴⁰ Vždyť kdo není proti nám, je s námi.

⁴¹ Kdokoli by vám totiž dal k pití pohár vody v mém jménu, protože jste Kristovi, říkám vám jistě, že rozhodně neztratí svou odplatu.”

⁴² “Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří věří ve mne, bylo by pro něj mnohem lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho do moře.

⁴³ Kdyby tě sváděla tvá ruka, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít zmrzačený do života, než mít obě ruce a jít do pekla, do toho neuhasitelného ohně,

⁴⁴ kde ‘jejich červ neumírá a oheň nehasne’.

⁴⁵ A kdyby tě sváděla tvá noha, usekni ji. Je pro tebe lepší vejít chromý do života, než mít obě nohy a být uvržen do pekla, do toho neuhasitelného ohně,

⁴⁶ kde ‘jejich červ neumírá a oheň nehasne’.

⁴⁷ A kdyby tě svádělo tvé oko, zahod' je. Je pro tebe lepší vejít jednooký do Božího království, než mít obě oči a být uvržen do pekelného ohně,

⁴⁸ kde ‘jejich červ neumírá a oheň nehasne’.

⁴⁹ Neboť každý bude solen ohněm a každá oběť bude solena solí.

⁵⁰ Sůl [je] dobrá. Když ale sůl přestane být slaná,

čím ji osolíte? Mějte v sobě sůl a žijte spolu v pokoji.”

10

¹ Potom vstal, [odešel] odtud a krajinou za Jordánem přišel do judského kraje. [Tam] se k němu znovu sešly zástupy a on je podle svého zvyku opět učil.

² Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho otázkou: “Smí muž propustit manželku?”

³ On jim však odpověděl: “Co vám přikázal Mojžíš?”

⁴ Oni řekli: “Mojžíš [nám] dovolil napsat potvrzení o rozvodu a [tak ji] propustit.”

⁵ Ježíš jim tedy odpověděl: “To přikázání vám napsal kvůli tvrdosti vašeho srdce.

⁶ Ale od počátku stvoření je Bůh ‘učinil muže a ženu’.

⁷ ‘Proto člověk opustí svého otce i matku a přilne ke své manželce.

⁸ A ti dva budou jedno tělo,’ takže už nejsou dva, ale jedno tělo.

⁹ Co tedy Bůh spojil, ať člověk nerozděluje.”

¹⁰ [Když] potom [byli] v domě, učedníci se ho na tu věc vyptávali znovu.

¹¹ Řekl jim tedy: “Kdokoli by propustil svou manželku a vzal si jinou, cizoloží proti ní.

¹² A jestliže by žena propustila svého muže a vdala se za jiného, cizoloží.”

¹³ Tehdy k němu přinášeli malé děti, aby se jich dotkl, ale učedníci přísně napomínali ty, kteří [je] přinášeli.

14 Když [to] ale uviděl Ježíš, rozhořčil se a řekl jim: “Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, protože takovým patří Boží království.

15 Amen, říkám vám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něho nevejde.”

16 Tehdy je bral do náručí, pokládal na ně ruce a žehnal jim.

17 Když potom vycházel na cestu, přiběhl jeden [muž,] poklekl před ním a ptal se ho: “Dobrý mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?”

18 Ježíš mu však řekl: “Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo [není] dobrý, jen jediný - Bůh.

19 Příklad znáš: ‘Abys nezcizoložil, nezabil, neukradl, nevydal falešné svědectví, nepodvedl; cti svého otce i matku.’ ”

20 On mu odpověděl: “Mistře, to všechno jsem dodržoval odmalička.”

21 A když se na něho Ježíš podíval, zamiloval si ho a řekl mu: “Jedno ti schází - jdi, prodej všechno, co máš, a dej chudým a budeš mít poklad v nebi. A pojď, vezmi kříž a následuj mne.”

22 Ale on se z těch slov zarmoutil a smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

23 A když se Ježíš rozhlédl, řekl svým učedníkům: “Jak nesnadno vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!”

24 Učedníci však nad těmi jeho slovy užasli. Ježíš jim tedy znovu odpověděl: “Synové, jak těžké je pro ty, kdo spoléhají na bohatství, vejít do Božího království.

25 Je snadnější, aby velbloud prošel uchem jehly, než aby boháč vešel do Božího království.”

²⁶ Oni si tedy mezi sebou v nesmírném úžasu řekli: “Kdo tedy může být spasen?”

²⁷ Ježíš se na ně podíval a řekl: “U lidí [je to] nemožné, ale ne u Boha, protože u Boha je možné všechno.”

²⁸ Petr mu tedy začal říkat: “Pohleď, my jsme všechno opustili a šli jsme za tebou.”

²⁹ Ježíš odpověděl: “Amen, říkám vám, [že] není nikdo, kdo by opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo pole kvůli mně a kvůli evangeliu

³⁰ a nepřijal by nyní v tomto čase stokrát tolik domů a bratrů a sester a matek a dětí a polí s pronásledováním a v nadcházejícím věku věčný život.

³¹ Mnozí první však budou poslední a poslední první.”

³² Tehdy byli na cestě vzhůru do Jeruzaléma a Ježíš šel napřed. Byli ohromeni, a jak šli za ním, báli se. Vzal tedy těch dvanáct znovu [k sobě a] začal jim říkat, co se mu má stát:

³³ “Hle, jdeme do Jeruzaléma a [tam] bude Syn člověka vydán velekněžím a zákoníkům. Odsoudí ho k smrti, vydají ho pohanům,

³⁴ budou se mu vysmívat, zbičují ho, poplivou ho a zabijí, ale třetího dne vstane [z mrtvých].”

³⁵ Tehdy k němu přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan se slovy: “Mistře, chceme, abys pro nás udělal, o cokoli tě poprosíme.”

³⁶ Řekl jim tedy: “Co chcete, abych pro vás udělal?”

³⁷ Oni mu řekli: “Dej nám, abychom mohli sedět ve tvé slávě jeden po tvé pravici a druhý po tvé

levici.”

³⁸ Ale Ježíš jim řekl: “Vy nevíte, o co prosíte. Můžete pít kalich, který já piji, a být pokřtěni křtem, kterým se já křtím?”

³⁹ Oni mu řekli: “Můžeme.” Ježíš jim však řekl: “Budete pít kalich, který já piji, a budete pokřtěni křtem, kterým se já křtím;

⁴⁰ avšak dát [vám] sedět po mé pravici nebo levici, to není má věc, ale [patří] těm, pro které je [to] připraveno.”

⁴¹ A když to uslyšelo [ostatních] deset, začali se na Jakuba a Jana hněvat.

⁴² Ježíš je však zavolal k sobě a řekl jim: “Víte, že ti, kterým se líbí vládnout nad národy, nad nimi panují a jejich velikáni nad nimi užívají moc.

⁴³ Tak to ale mezi vámi nebude. Kdokoli by mezi vámi chtěl být veliký, bude vaším služebníkem,

⁴⁴ a kdokoli by mezi vámi chtěl být první, bude otrokem všech.

⁴⁵ Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé.”

⁴⁶ Potom přišli do Jericha. A když se svými učedníky a s velikým zástupem [lidí] vycházel z Jericha, seděl u cesty slepý Bartimeus, Timeův syn, a žebrol.

⁴⁷ Když uslyšel, že je [to] Ježíš Nazaretský, začal křičet a říkat: “Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!”

⁴⁸ Mnozí ho přísně napomínali, aby mlčel, ale on křičel ještě více: “Synu Davidův, smiluj se nade mnou!”

⁴⁹ Ježíš se tedy zastavil a řekl, ať ho zavolají.

A když toho slepce volali, říkali mu: “Buď dobré myslí! Vstávej, volá tě!”

⁵⁰ Odhodil tedy svůj plášť, vstal a přišel k Ježíši.

⁵¹ Ježíš mu odpověděl: “Co chceš, abych pro tebe udělal?” Ten slepec mu řekl: “Rabboni, ať vidím!”

⁵² Tehdy mu Ježíš řekl: “Jdi, tvá víra tě uzdravila.” A on ihned prohlédl a následoval Ježíše na cestě.

11

¹ Když se pak přiblížili k Jeruzalému - k Betfagé a Betanii u Olivetské hory, poslal dva ze svých učedníků

² a řekl jim: “Jděte do té vesnice naproti vám, a hned jak do ní vejdete, najdete přivázané oslátko, na kterém [ještě] nikdo z lidí neseděl. Odvažte ho a přiveďte.

³ A kdyby vám někdo řekl: ‘Co to děláte?’ řekněte: ‘Pán ho potřebuje,’ a hned ho zase pošle sem.”

⁴ A tak odešli a našli oslátko přivázané venku u dveří [domu] na nároží a odvázáli ho.

⁵ Tehdy jim někteří z kolem stojících řekli: “Co děláte, [že] odvažujete to oslátko?”

⁶ Oni jim však řekli, jak jim přikázal Ježíš, a tak je nechali.

⁷ Potom to oslátko přivedli k Ježíši, hodili na ně své pláště a on si na ně sedl.

⁸ Mnozí rozprostřeli své pláště na cestě a jiní sekali ratolesti ze stromů a stlali [je] na cestu.

⁹ A ti, kteří šli napřed, i ti, kdo šli za [ním], volali: “Hosana! Požehnaný, který přichází v Pánově jménu!

¹⁰ Požehnané [je] království našeho otce Davida, přicházející v Pánově jménu! Hosana na výsostech!”

11 [Tak] tedy Ježíš vstoupil do Jeruzaléma i do chrámu. Když si všechno prohlédl, byl už večer, a [tak] vyšel se dvanácti do Betanie.

12 Když potom druhého dne vycházeli z Betanie, dostal [Ježíš] hlad.

13 A když zdálky uviděl fíkovník, jak má listí, šel k němu, zda by snad na něm něco nenalezl. A když přišel, nenašel na něm nic než listí, protože nebyl čas fíků.

14 Ježíš mu tedy řekl: “Ať z tebe navěky už nikdo nejí ovoce!” A jeho učedníci [to] slyšeli.

15 A [tak] přišli do Jeruzaléma. Když pak Ježíš vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kdo v chrámu prodávali i kupovali, a zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubic.

16 A nikomu nedovoloval [ani] přenášet zboží skrze chrám.

17 Vyučoval [je a] říkal jim: “Není snad napsáno, že ‘Můj dům bude nazván domem modlitby pro všechny národy’? Vy jste z něj ale udělali ‘doupě lupičů’!”

18 Když [to] však uslyšeli zákoníci a velekněží, hledali [způsob,] jak by ho zahubili, protože se ho báli. Všechen zástup totiž žasl nad jeho učením.

19 A když nastal večer, vyšel ven z města.

20 Když potom šli za svítání kolem toho fíkovníku, uviděli, že uschl od kořenů.

21 Petr se tedy rozpomněl a řekl mu: “Mistře, podívej se, ten fíkovník, který jsi proklel, uschl!”

22 Ježíš jim odpověděl: “Mějte Boží víru.

23 Amen, říkám vám, že kdokoli by řekl této hoře: ‘Zvedni se a vrhni se do moře,’ a nepochyboval by

ve svém srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, bude mít, cokoli řekl.

²⁴ Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali a budete [to] mít.

²⁵ A když se postavíte k modlitbě, odpouštějte, pokud máte něco proti někomu, aby i váš Otec v nebesích odpustil vaše prohřešky vám.

²⁶ Jestliže však vy neodpouštíte, ani váš Otec, který je v nebesích, neodpustí vaše prohřešky [vám].”

²⁷ Potom znovu přišli do Jeruzaléma, a když se procházel v chrámu, přistoupili k němu velekněží, zákoníci a starší [lidu].

²⁸ Řekli mu: “Jakou mocí děláš tyto věci? A kdo ti tu moc dal, že je děláš?”

²⁹ Ježíš jim však odpověděl: “Já se vás také zeptám na jednu věc. Odpovězte mi a [potom] vám řeknu, jakou mocí dělám tyto věci.

³⁰ Byl Janův křest z nebe, nebo z lidí? Odpovězte mi.”

³¹ Uvažovali tedy mezi sebou a říkali: “Kdybychom řekli, [že] z nebe, řekne [nám]: ‘Proč jste mu tedy neuvěřili?’

³² Když ale řekneme, [že] z lidí...” (báli se totiž lidu, protože všichni měli zato, že Jan byl opravdový prorok).

³³ Odpověděli tedy Ježíši a řekli: “Nevíme.” Ježíš jim odpověděl: “Ani já vám [tedy] neřeknu, jakou mocí dělám tyto věci.”

12

¹ Tehdy k nim začal mluvit v podobenstvích: “[Jeden] člověk vysadil vinici, obehnal [ji] plotem,

vykopal [v ní] lis a postavil věž. Potom ji pronajal vinařům a odešel na cestu.

² A když byl čas [vinobraní], poslal k těm vinařům služebníka, aby od vinařů převzal [díl] z úrody vinice.

³ Oni ho však vzali, zbili a poslali pryč s prázdnou.

⁴ A tak k nim znovu poslal jiného služebníka. Toho kamenovali, poranili na hlavě a poslali pryč zohaveného.

⁵ Poslal tedy opět jiného. A toho zabili a mnoho jiných [také]. Některé bili a jiné zabíjeli.

⁶ Měl ale ještě jediného syna, svého milovaného, a [tak] k nim nakonec poslal jeho se slovy: 'Mého syna budou mít ve vážnosti.'

⁷ Ale ti vinaři řekli jedni druhým: 'Tohle je dědic, pojďte, zabijme ho a dědictví bude naše.'

⁸ A [tak] ho vzali, zabili a vyhodili z vinice ven.

⁹ Co tedy udělá pán té vinice? Přijde a zahubí ty vinaře a vinici dá jiným.

¹⁰ Nečetli jste snad Písmo? 'Kámen, který stavitelé zavrhli, se stal hlavním [kamenem] klenby.

¹¹ Stalo se to od Pána a je to v našich očích div.' "

¹² Chtěli ho tedy zatknout, ale zalekli se zástupu. Poznali totiž, že to podobenství řekl o nich. A [tak] ho nechali a odešli.

¹³ Potom k němu poslali některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za slovo.

¹⁴ Přišli tedy a řekli mu: "Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a na nikoho nedbáš, neboť se neohlížíš na to, kdo je kdo, ale pravdivě učíš Boží cestě. Je správné dávat císaři daň nebo ne? Máme dávat nebo nedávat?"

15 On ale znal jejich pokrytectví a řekl jim: “Proč mě pokoušíte? Přineste mi peníz, ať se podívám.”

16 A [když ho] přinesli, řekl jim: “Čí je tento obraz a nápis?” Řekli mu: “Císařův.”

17 Ježíš jim tedy odpověděl: “Dejte to, co je císařovo, císaři, a co je Božího, Bohu.” A nad tím se podivili.

18 Potom k němu přišli saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a ptali se ho:

19 “Mistře, Mojžíš nám napsal, že kdyby něčí bratr zemřel a zanechal [po sobě] manželku, ale neměl by děti, ať si jeho ženu vezme jeho bratr a vzbudí svému bratru potomka.

20 Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel a nezanechal potomka.

21 A když si ji vzal druhý, také zemřel a nezanechal potomka. A stejně tak třetí.

22 A [tak] ji mělo [všech] sedm, ale nezanechali potomka. Poslední ze všech [pak] zemřela i ta žena.

23 Až tedy při vzkříšení vstanou [z mrtvých], kterého z nich bude manželkou? Vždyť ji mělo za manželku [všech] sedm!”

24 Ježíš jim však odpověděl: “Nebloudíte snad proto, že neznáte Písma ani Boží moc?”

25 Vždyť až [lidé] vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat, ale budou jako andělé v nebi.

26 Ale o mrtvých, že vstávají - copak jste nečetli v Mojžíšově knize, jak k němu Bůh promluvil z keře? Řekl [mu]: ‘Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.’

27 [On] není Bohem mrtvých, ale Bohem živých! Proto jste ve velikém bludu.”

28 A když jeden ze zákoníků uslyšel, jak se spolu hádají, a poznal, že jim dobře odpověděl, přistoupil a zeptal se ho: “Které přikázání je ze všech nejpřednější?”

29 Ježíš mu odpověděl: “Nejpřednější ze všech [je] přikázání: ‘Slyš, Izraeli: Pán, náš Bůh, je jeden Pán.

30 Proto budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a ze vší své síly.’ To [je] první přikázání.

31 A druhé, podobné, [je] toto: ‘Budeš milovat svého bližního jako sám sebe.’ Žádné přikázání není větší než tato [dvě].”

32 A ten zákoník mu řekl: “Mistře, to jsi opravdu řekl dobře, neboť Bůh je jeden a kromě něj není [žádný] jiný.

33 A milovat ho celým srdcem, celým rozumem, celou duší a ze vší síly a milovat svého bližního jako sám sebe, to je nade všechny zápalý a oběti.”

34 A když Ježíš uviděl, že [mu] odpověděl rozumně, řekl mu: “Nejsi daleko od Božího království.” A nikdo se ho už neodvažoval [na nic] zeptat.

35 Když potom Ježíš vyučoval v chrámu, odpověděl: “Jak [mohou] zákoníci říkat, že Kristus je Davidův syn?

36 Vždyť sám David řekl v Duchu Svatém: ‘Pán řekl mému Pánu: Sed po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.’

37 Když ho tedy sám David nazývá Pánem, jak může být [Kristus] jeho syn?” A veliký zástup ho rád poslouchal.

38 Ve svém vyučování jim tedy říkal: “Varujte

se zákoníků, kteří se chtějí procházet ve [slavnostních] pláštích a být zdraveni na tržištích,

³⁹ [sedět] na předních sedadlech ve shromážděních a na čestných místech při večeřích,

⁴⁰ kteří vyjídají domy vdov a předstírají dlouhé modlitby. Ti dostanou těžší rozsudek.”

⁴¹ Potom se posadil naproti pokladnici a díval se, jak do ní lidé házejí peníze. A mnoho bohatých [tam] házelo hodně.

⁴² Když pak přišla jedna chudá vdova, hodila [tam] dva haléřky (což je [jeden] čtvrták).

⁴³ Tehdy svolal své učedníky a řekl jim: “Amen, říkám vám, že tato chudá vdova dala více než všichni, kdo házeli [peníze] do pokladnice.

⁴⁴ Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato [žena] dala ze svého nedostatku všechno, co měla, celé své živobytí.”

13

¹ Když potom vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: “Mistře, pohleď, jaké kameny a jaké stavby!”

² Ježíš mu odpověděl: “Vidíš tyto veliké stavby? Nebude [tu] ponechán kámen na kameni: [všechno] bude zbořeno.”

³ Když se pak posadil na Olivetské hoře naproti chrámu, ptali se ho soukromě Petr, Jakub, Jan a Ondřej:

⁴ “Řekni nám, kdy to bude a jaké [bude] znamení [času], kdy se toto všechno naplní?”

⁵ Tehdy jim Ježíš začal odpovídat: “Dejte pozor, aby vás nikdo nesvedl.

⁶ Mnozí totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem [Kristus,]' a svedou mnohé.

⁷ Když pak uslyšíte války a zprávy o válkách, nestrachujte se, protože se [to] musí stát. Ale to ještě nebude konec.

⁸ Povstane totiž národ proti národu a království proti království. Na [různých] místech budou zemětřesení a budou hladomory a nepokoje. Toto [jsou] počátky porodních bolestí.

⁹ Ale vy na sebe dávejte pozor. Budou vás totiž vydávat soudům a shromážděním; budete bití a stanete kvůli mně před vládci a králi, na svědectví pro ně.

¹⁰ Ale nejdříve musí být všem národům kázáno evangelium.

¹¹ A když vás budou odvádět a dávat [do vězení], nedělejte si předem starosti a nerozmýšlejte si, co byste řekli, ale mluvte to, co vám bude dáno v tu chvíli. Nejste [to] totiž vy, kdo mluví, ale Duch Svátý.

¹² Tehdy vydá bratr bratra na smrt, i otec [svého] syna, a děti povstanou proti rodičům a zabijí je.

¹³ A všichni vás budou nenávidět kvůli mému jménu. Ale kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen."

¹⁴ "Ale když uvidíte 'ohavnost zpusťování', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí, kde [stát] nemá (kdo čte, rozuměj), tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají do hor.

¹⁵ Kdo [bude] na střeše, ať nesestupuje do svého domu, ani nevchází, aby si ze svého domu něco vzal.

16 A kdo na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.

17 Ale běda [bude] v těch dnech těhotným a těm, které kojí.

18 Proto se modlete, aby váš útěk nenastal v zimě.

19 Protože ty dny budou [dny] soužení, jaké do této doby nebylo od počátku stvoření, které Bůh stvořil, a [jaké] už nikdy nebude.

20 A kdyby Pán ty dny nezkrátil, nezachránil by se žádný člověk. Kvůli vyvoleným, které vyvolil, však [Pán] ty dny zkrátil.”

21 “Kdyby vám v té době někdo řekl: ‘Hle, Kristus [je] zde!’ anebo ‘Pohledte, tam [je]!’, nevěřte.

22 Povstanou totiž falešní kristové a falešní proci a budou dělat divy a zázraky, aby sváděli (kdyby [to] bylo možné) dokonce i vyvolené.

23 Ale vy dávejte pozor. Hle, všechno jsem vám řekl předem.

24 V těch dnech po tom soužení se pak zatmí slunce a měsíc nevydá své světlo.

25 Hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, budou otřeseny.

26 A tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblacích s velikou mocí a slávou.

27 A tehdy pošle své anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř větrů, od nejzazšího konce země po nejzazší konec nebe.”

28 “Naučte se tedy od fíkovníku tomuto podobnosti: Když již jeho větev změkne a vyráží listí, poznáváte, že léto je blízko.

29 Tak i vy, až uvidíte, jak se dějí tyto věci, vězte,

že je blízko, [že už je] ve dveřích.

³⁰ Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto všechno stane.

³¹ Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

³² O tom dni a hodině však nikdo neví - ani andělé v nebi ani Syn, jenom Otec.

³³ Dávejte pozor, buďte bdělí a modlete se, vždyť nevíte, kdy nastane ten čas.

³⁴ [Je to] jako když člověk odešel na cestu: opustil svůj dům a svěřil správu svým služebníkům. Každému [určil] jeho práci a vrátnému přikázal, aby bděl.

³⁵ Proto bděte, neboť nevíte, kdy přijde pán domu - zda večer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo za svítání.

³⁶ Aby vás snad, když znenadání přijde, nenalezl spící.

³⁷ A co říkám vám, říkám všem: Bděte.”

14

¹ Za dva dny byla Veliká noc a [svátek] nekvašených chlebů a velekněží se zákoníky hledali [způsob], jak by se ho lstí zmocnili a zabili [ho].

² Říkali ale: “Ne ve svátek, aby snad nebylo pozdvižení lidu.”

³ Když pak byl v Betanii a stoloval v domě Šimona Malomocného, přišla žena s alabastrovou nádobkou velmi drahé masti z pravého nardu. A když tu nádobku rozbila a vylila na jeho hlavu,

⁴ hněvali se někteří mezi sebou a říkali: “K čemu je ta ztráta této masti?”

⁵ Vždyť se to mohlo prodat za více než tři sta denárů a dát chudým!” A hubovali ji.

⁶ Ale Ježíš řekl: “Nechte ji. Proč ji trápíte? Udělala pro mě dobrý skutek.

⁷ Chudé přece máte u sebe vždycky, a kdykoli chcete, můžete pro ně konat dobro, ale mne vždycky mít nebudete.

⁸ Tato [žena] udělala, co mohla. Předem pomazala mé tělo k pohřbu.

⁹ Amen, říkám vám, [že] kdekoli se na celém světě bude kázat toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.”

¹⁰ Tehdy jeden ze dvanácti, Jidáš Iškariotský, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil.

¹¹ Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Začal tedy hledat příležitost, jak by ho zradil.

¹² Prvního dne [svátku] nekvašených chlebů, když býval obětován velikonoční beránek, mu jeho učedníci řekli: “Kam chceš, abychom šli a připravili ti k jídlu beránka?”

¹³ Tehdy poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: “Jděte do města a potká vás člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním.

¹⁴ A [tam], kam vejde, řekněte hospodáři: ‘Mistr říká: Kde je místnost, v níž bych se svými učedníky pojedl beránka?’

¹⁵ On vám ukáže velikou horní místnost, prostřenou a připravenou. Tam nám připravte [večeři].”

¹⁶ Učedníci tedy odešli, a když přišli do města, našli [všechno] tak, jak jim řekl, a připravili beránka.

¹⁷ Když pak nastal večer, přišel [Ježíš] se dvanácti.

18 A když byli za stolem a jedli, Ježíš řekl: “Amen, říkám vám, že jeden z vás, kdo jí se mnou, mě zradí.”

19 Začali se tedy rmoutit a jeden po druhém mu říkali: “Snad ne já?” A jiný: “Snad ne já?”

20 Ale on jim odpověděl: “[Je to] jeden ze dvanácti, ten, který se mnou namáčí [ruku] do mísy.

21 Syn člověka jde vskutku tak, jak je o něm napsáno, ale běda člověku, jímž je Syn člověka zra-zován. Pro toho člověka by bylo lepší, kdyby se [vůbec] nenarodil.”

22 A když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, rozlomil a dal jim [ho] se slovy: “Vezměte, jezte, to je mé tělo.”

23 Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim [ho]. A pili z něho všichni.

24 Tehdy jim řekl: “Toto je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé.

25 Amen, říkám vám, že už nebudu pít z plodu vinného kmene až do toho dne, kdy ho budu pít nový v Božím království.”

26 A když zazpívali žalm, vyšli na Olivetskou horu.

27 Tehdy jim Ježíš řekl: “Všichni ode mne této noci odpadnete. Je přece napsáno: ‘Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou.’

28 Ale až vstanu [z mrtvých], předejdu vás do Galileje.”

29 Tehdy mu Petr řekl: “I kdyby všichni odpadli, já nikdy!”

30 Ježíš mu řekl: “Amen, říkám ti, že [ještě] dnes v noci, dříve než se dvakrát ozve kohout, mě třikrát zapřeš.”

³¹ Ale on tvrdil mnohem více: “I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě nezapřu!” A podobně mluvili i všichni [ostatní].

³² Tehdy přišli na místo zvané Getsemane. Tehdy řekl svým učedníkům: “Posadte se tu, než se pomodlím.”

³³ Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a [tu] se začal děsit a mít velikou úzkost.

³⁴ Tehdy jim řekl: “Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte tu a bděte.”

³⁵ Pak poodešel kousek dál, padl na zem a modlil se, aby, jestli je [to] možné, od něj ta hodina odešla.

³⁶ Tehdy řekl: “Abba, Otče, pro tebe je možné všechno. Odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne, co já chci, ale co [chceš] ty.”

³⁷ Potom přišel a našel je, jak spí. Řekl tedy Petrovi: “Šimone, [ty] spíš? Nemohl jsi bdít jedinou hodinu?”

³⁸ Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení. Duch je sice připraven, ale tělo [je] slabé.”

³⁹ Potom opět odešel a modlil se týmiž slovy.

⁴⁰ A když se vrátil, znovu je našel, jak spí, protože jim ztěžkly oči. Nevěděli tedy, co by mu odpověděli.

⁴¹ A když přišel potřetí, řekl jim: “[Vy] ještě spíte a odpočíváte? Dost [už]! Pohledte, přišla ta hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.

⁴² Vstávejte, pojďte! Hle, můj zrádce už je blízko.”

⁴³ A když ještě mluvil, náhle přišel Jidáš, jeden ze dvanácti, a s ním veliký zástup s meči a holemi, [poslaný] od velekněží, zákoníků a starších.

⁴⁴ A jeho zrádce s nimi měl smluvené znamení.

Řekl: “Je to ten, kterého políbím. Chopte se ho a vedte [ho] opatrně.”

⁴⁵ A když přišel, ihned přistoupil k němu a řekl: “Rabbi, Rabbi,” a políbil ho.

⁴⁶ Tehdy na něj vztáhli ruce a chopili se ho.

⁴⁷ Jeden z těch, kdo stáli kolem [něj], však vytasil meč, zasáhl otroka nejvyššího kněze a usekl mu ucho.

⁴⁸ Tehdy jim Ježíš odpověděl a řekl: “Vypravili jste se jako na zločince, s meči a holemi, abyste mě zatkli?”

⁴⁹ Každý den jsem byl s vámi, vyučoval jsem v chrámu a nezatkli jste mě. Ale ať se naplní Písma!”

⁵⁰ Tehdy ho všichni opustili a utekli.

⁵¹ Ale jeden mladík šel za ním oblečen do lněného plátna na nahém [těle. A] když ho mládenci chytili,

⁵² nechal tam to plátno a utekl nahý.

⁵³ Ježíše pak odvedli k nejvyššímu knězi, u něhož se sešli všichni velekněží i starší a zákoníci.

⁵⁴ Petr ho ale zpovzdálí následoval až dovnitř, na dvůr nejvyššího kněze a [tam] si sedl mezi sluhy a ohříval se u ohně.

⁵⁵ Velekněží s celou veleradou pak proti Ježíši hledali svědectví, aby ho vydali na smrt, ale [žádné] nenalezali.

⁵⁶ Mnozí totiž proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala.

⁵⁷ Potom někteří povstali a křivě proti němu svědčili:

⁵⁸ “My jsme ho slyšeli, jak řekl: ‘Já zbořím tento chrám udělaný rukama a za tři dny postavím jiný, neudělaný rukama.’ ”

⁵⁹ Ale ani tak se jejich svědectví neshodovala.

60 Tehdy povstal uprostřed nejvyšší kněz a zep-
tal se Ježíše: “Nic neodpovídáš? Co proti tobě
svědčí tito [muži]?”

61 Ale on mlčel a nic neodpověděl. Nejvyšší kněz
se ho [tedy] ptal znovu a řekl mu: “Jsi ty Kristus,
ten Syn Požehnaného?”

62 Ježíš řekl: “Já jsem. A [vy] uvidíte Syna člověka
sedět po pravici Moci a přicházet s nebeskými
oblaky.”

63 Tehdy nejvyšší kněz roztrhl své roucho a řekl:
“K čemu ještě potřebujeme svědky?

64 Slyšeli jste rouhání! Co si [o tom] myslíte?” A
všichni ho odsoudili, že je hoden smrti.

65 A někteří po něm začali plivat a zahalovat mu
tvář a bít ho pěstmi a říkat mu: “Prorokuj!” A
sluhové ho tloukli holemi.

66 A zatímco byl Petr dole na dvoře, přišla [tam]
jedna ze služek nejvyššího kněze,

67 a když si všimla Petra, jak se ohřívá, podívala
se na něj a řekla: “Ty jsi byl také s tím Ježíšem z
Nazaretu.”

68 Ale on [to] zapřel. Řekl: “Nevím, ani
nerozumím, o čem mluvíš!” A vyšel ven před
dvůr. A [tehdy] zakokrhál kohout.

69 Potom ho ta služebná uviděla znovu a začala
říkat těm, kdo stáli kolem: “Tohle je [jeden] z nich!”

70 On [to] však znovu zapíral. Po malé chvíli říkali
zase ti kolemstojící Petrovi: “Jistěže jsi [jeden] z
nich, vždyť jsi Galilejec. I tvé nářečí [to] dokazuje!”

71 On se ale začal proklínat a přísahat: “Toho
člověka, o kterém mluvíte, neznám!”

72 A vtom zakokrhál kohout podruhé a Petr si
vzpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: “Dříve než

se dvakrát ozve kohout, třikrát mě zapřeš.” A když na to pomyslel, rozplakal se.

15

¹ A hned za svítání, když se velekněží poradili se staršími a se zákoníky i s celou veleradou, svázali Ježíše, odvedli ho a vydali Pilátovi.

² Pilát se ho zeptal: “Ty jsi ten židovský král?” Ale on mu odpověděl: “Ty [to] říkáš.”

³ Potom ho velekněží začali obviňovat z mnoha věcí, ale on nic neodpovídal.

⁴ Pilát se ho tedy znovu zeptal: “Nic neodpovídáš? Pohleď, z kolika věcí tě obviňují.”

⁵ Ježíš ale stejně nic neodpověděl, takže se Pilát divil.

⁶ Byl však zvyklý propouštět jim ve svátek jednoho vězně, za kterého prosili.

⁷ Tehdy byl společně s [jinými] vzbouřenci, kteří při vzpouře spáchali vraždu, uvězněn jeden jménem Barabáš.

⁸ Zástup se tedy dal do křiku a začal prosit [Piláta] o to, co jim dělal vždycky.

⁹ Pilát jim ale odpověděl: “Chcete, abych vám propustil židovského krále?”

¹⁰ (Poznával totiž, že [mu] ho velekněží vydali ze závěsti.)

¹¹ Velekněží však vyburcovali zástup, [ať žádá,] aby jim raději propustil Barabáše.

¹² Pilát jim tedy znovu odpověděl a řekl: “Co tedy chcete, abych udělal s tím, kterého nazýváte králem Židů?”

¹³ A oni znovu zakřičeli: “Ukřižuj ho!”

14 Pilát jim řekl: “A co udělal zlého?” Ale oni křičeli [ještě] víc: “Ukřižuj ho!”

15 A Pilát, který chtěl vyhovět davu, jim propustil Barabáše, ale Ježíše [nechal] zbičovat a vydal [ho] k ukřižování.

16 Tehdy ho vojáci odvedli dovnitř na nádvoří [paláce] zvaného Pretorium a svolali celou posádku.

17 Oblékli mu purpurový [plášť a] nasadili mu korunu upletenou z trní.

18 Pak ho začali zdravit: “Buď zdráv, židovský králi!”

19 Bili ho holí do hlavy, plivali na něj, klekali před ním a klaněli se mu.

20 Když se mu [dost] naposmívali, svlékli z něho ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho vyvedli, aby ho ukřižovali.

21 A přinutili nějakého kolemjdoucího, Šimona Kyrénského (otce Alexandra a Rufa), který šel z pole, aby vzal jeho kříž.

22 Vedli ho na místo [zvané] Golgota, což v překladu znamená Místo lebky.

23 Dávali mu pít víno s myrhou, ale on [to] nepřijal.

24 A jak ho křižovali, dělili si jeho šaty a házeli o ně los, kdo si co vezme.

25 Když ho ukřižovali, byla třetí hodina [dne].

26 A nad [ním] byl napsán nápis jeho viny: “ŽIDOVSKÝ KRÁL.”

27 Spolu s ním ukřižovali dva zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici.

28 Tak se naplnilo Písmo, které říká: “Byl započten mezi zločince.”

²⁹ Kolemjdoucí mu spílali, pokyvovali hlavami a říkali: “Aha! Ty, který boříš chrám a za tři dny ho stavíš,

³⁰ zachraň sám sebe a sestup z kříže!”

³¹ Podobně se posmívali i velekněží se zákoníky a říkali jeden druhému: “Jiné spasil, [ale] sám se spasit nemůže!

³² Ať ten Kristus, ten král Izraele, teď sestoupí z kříže, abychom [to] uviděli a uvěřili.” A hanobili ho i ti, kdo byli ukřižováni s ním.

³³ A když přišla šestá hodina, nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.

³⁴ A o deváté hodině Ježíš hlasitě vykřikl: “Eloi, Eloi, lama sabachtani?” což v překladu znamená: “Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?”

³⁵ A když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: “Podívejte, volá Eliáše!”

³⁶ Jeden [z nich] tedy odběhl, naplnil houbu octem, dal [ji] na větev a dával mu napít se slovy: “Nechte ho; uvidíme, jestli přijde Eliáš, aby ho dal dolů!”

³⁷ Ale Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl [naposled].

³⁸ A chrámová opona se roztrhla na dva [kusy] odshora až dolů.

³⁹ A když setník, který stál naproti němu, uviděl, jak vykřikl a [naposled] vydechl, řekl: “Ten člověk byl opravdu Boží Syn!”

⁴⁰ Byly tam také ženy, které přihlížely z povzdálí; mezi nimi i Marie Magdaléna a Marie, matka Jozese a Jakuba Menšího, a Salome.

⁴¹ Ty ho následovaly a sloužily mu, když byl [ještě] v Galileji, a [s nimi] mnoho jiných, které s ním přišly do Jeruzaléma.

⁴² A protože už nastal večer a byl [den] připravování (to jest den před sobotou),

⁴³ přišel Josef z Arimatie, ctihodný člen rady, jenž sám také očekával Boží království, osmělil se a vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo.

⁴⁴ Pilát se ale podivil, že [Ježíš] už zemřel. Zavolal tedy setníka a zeptal se ho, je-li [to] dlouho, co zemřel.

⁴⁵ A když se [to] od setníka dozvěděl, daroval tělo Josefovi.

⁴⁶ Ten nakoupil plátno, a když ho sňal [z kříže], ovinul [ho] tím plátnem a pochoval ho do hrobu, který byl vytesán ve skále. Ke dveřím hrobu pak přivalil kámen.

⁴⁷ Ale Marie Magdaléna a Marie Jozesova se dívaly, kam byl pochován.

16

¹ Když pak skončila sobota, nakoupily Marie Magdaléna, Marie Jakubova a Salome vonné [masti], aby mohly jít pomazat Ježíše.

² Za svítání prvního [dne] týdne tedy přišly k hrobu, jakmile vyšlo slunce.

³ Ale říkaly si: “Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobu?”

⁴ (A když vzhledly, spatřily, že kámen je odvalen.) Byl totiž velmi veliký.

⁵ A když vešly do hrobu, uviděly napravo sedět mladíka oblečeného bílým rouchem a vylekaly se.

⁶ On jim však řekl: “Nelekejte se. Hledáte ukřižovaného Ježíše z Nazaretu. Vstal, není tu. Pohledte [na] místo, kam ho položili.

⁷ Jděte ale a řekněte jeho učedníkům, i Petrovi, že jde před vámi do Galileje. Tam ho spatříte, jak vám řekl.

⁸ A [tak] rychle vyšly [ven] a utekly od hrobu, neboť na ně přišel strach a úžas. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

⁹ A když Ježíš vstal [z mrtvých] ráno v neděli, ukázal se nejdříve Marii Magdaléně, [té], ze které vyhnal sedm démonů.

¹⁰ Ta šla a oznámila [to] těm, kdo bývali s ním a nyní truchlili a plakali.

¹¹ A ti, když slyšeli, že žije a [že] ho viděla, neuvěřili.

¹² Potom se jiným způsobem ukázal dvěma z nich na cestě, když šli na venkov.

¹³ A ti šli a oznámili [to] ostatním. Ani těm neuvěřili.

¹⁴ Nakonec se ukázal jedenácti, když [spolu] seděli, a vyčítal [jim] jejich nevěru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného.

¹⁵ Potom jim řekl: “Jděte do celého světa a každé evangelium všemu stvoření.

¹⁶ Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.

¹⁷ Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat demony, budou mluvit v nových jazycích,

¹⁸ budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a bude jim dobře.”

¹⁹ Když k nim tedy Pán domluvil, byl vzat vzhůru do nebe a posadil se po Boží pravici.

²⁰ A oni vyšli a kázali všude a Pán [jim] pomáhal

a potvrzoval slovo znameními, která [je] doprovázela. Amen.

Nova Bible Kralicka
The New Testament, Nova Bible Kralicka translation,
in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa